nadaljuje. **28 angleško-francoskih divizij napada.** Severno od Somme so njih novi napadi krvavo zavrnjeni. Južno od reke se je v semintja divjajočem boju infanterije prvo postojanko proti zopetnemu navalu Francozov na fronti od Barleux do južno od Chilly obdržalo. Le tam, kjer so bili najsprednejši jarki popolnoma zravnani, so izpraznjeni. Poznejši napadi so bili pod najtežjimi izgubami sovražnika popolnoma odbiti. Meklenburški, holsteinski in saški regimenti so se posebno odlikovali. Do včeraj se je pripeljalo na vjetih iz dvadnevnega boja južno od Somme **31 oficirjev, 1437 mož** od 10 francoskih divizij, na plenu pa **23 strojnih pušk.** — V zračnem boju in z odpornim ognjem se je 3 sovražna letala sestrelilo.

Vzhodno bojišče. Fronta princa Leopolda bavarskega. Ruski napadi so se severno od železnice Zloczow-Tarnopol v našem ognju izjalovili. — Fronta nadvojvode Karla. Med Zloto Lipo in Dnjestrom so Rusi svoje napade zopet pričeli. Po brezuspešnih naskokih potisnili so konečno sredino fronte nazaj. V Karpatih je nasprotnik v poročanih bojih južnozapadno od Zabie in od Schipotha male uspehe dosegel; na mnogih krajih je včeraj brezuspešno napadal.

Balkansko bojišče. **Sedem utrdb od Tutrakana,** med njimi tudi pancerske baterije, **je zavzetih.** Severno od Dobrića so močnejše rumunsko-ruske sile od naših hrabrih bolgarskih tovarišev nazaj vržene.

Prvi generalkvartirmojster
Ludendorff.

Turki vjeli nad 5000 Rusov.

K.-B. Konstantinopel, 30. avgusta. Glavni stan poroča:

Kavkaška fronta. Tekom napadov, ki so jih naše čete predvčerajnem na desnem krilu pričele, prepodile so sovražnika z bajonetnim napadom iz njegovih postojank. Pri zasledovanju vjele so čez **400 Rusov** in zaplenile 80 kišt s strelivom ter mnogo vojnega materijala. Vjeti izjavljajo, da je bilo z našim ognjem 6 kanonov popolnoma razrušenih. Na levem krilu so srečno skončani napadi, odrezati del sovražnih strelskih jarkov. Glasom zadnjega poročila se je do predvčerajšnjega boja **2 in pol divizij popolnoma razpršilo,** nadalje **5000 vjetih** napravilo ter več kanonov, strojnih pušk in mnogo orožja zaplenilo.

Podmorski čoln „Deutschland" po svoji vrnitvi.

Z ozirom na poročila o srečni vrnitvi nemškega podmorskega čolna „Deutschland"

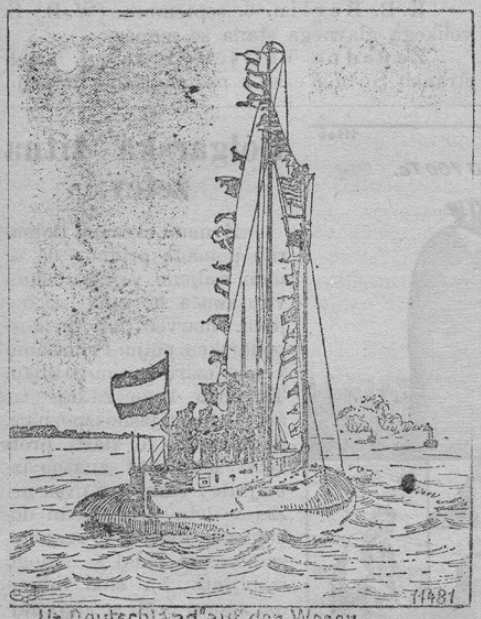

U-„Deutschland" auf der Weser.

iz Nemčije prinašamo sliko te barke na reki Weser ob svojem prihodu v nemško domovino.

Največji sovražnik.

V listu „Der Türmer" piše grof von Grotthus tako-le:

„Doslej smo vse svoje sovražnike zadeli na glavo in smemo upati, da bodemo z njimi sami obračunali.

Le eden nam je nevpogljivo kljuboval, le ena sila se je doslej izkazala kot nepremagljiva, to je velesila — oderuštvo. Najmočnejše od vseh je oderuštvo, to je pravi zmagovalec v tej vojni in mirujoča točka v menjajočih se dogodkih. Naj se gibljejo boji tako ali tako, naše vojaštvo se premika z enega bojišča na drugo — oderuštvo pa ne omahuje in se ne umakne s svojega prostora: kakor pajek sedi nepretrgano v svoji mreži, debelega in rudeče napihnjenega lica od zavžitih krvavih žrtev, poželjivo čakajoč novih žrtev, ki prihajajo z mirno gotovostjo. Oderuh je mož sedanjega „velikega časa", zakaj on je razumel „zahtevo trenutka." Zahteva je: „Baši denar v svojo mošnjo!" in ničesar ne more „značajnega" oderuha odvrniti od izpolnitve te dobro razumevane zahteve. Proti „značajnemu" oderuhu je nemogoča vsaka državna in oblastvena odredba. „Nam ne more nikdo kaj!" Kajti tudi on govori o sebi, kakor vsa veličanstva, v množini: Njegovo veličanstvo oderuh. Ali pa ni res on gospodar v tem času?

Ako pojde tako naprej kakor doslej, ako se ne ukrene kaj korenitega, zamore še priti do tega, da nas vse naše žrtve in zmage ne bodo obvarovale, da bodemo morali iz angleške roke sprejeti angleški mir. To se mora povedati naravnost, ker ne temelji na dozdevni, temveč na resnični nevarnosti. To je nevarnost, ki jo pozna ljudstvo samo; čudno je le, da se ljudstvo ne izpozna ali pa se podcenjuje. Še je čas, da jo odrinemo, paskrajni čas, in kar je v zamujenemu izgubljenega in pokvarjenega, se še danes ne da več popraviti. Ni treba nobenega proroškega duha, da povemo, kaj vse nam še vzcvete doma, če se ne preide konečno k odrešečim dejanjem.

Sami razglasi (ali celo skoraj otroški „dobrohotni opomini") niso dejanja. Besed ima ljudstvo vseh slojev tako preveč in dosti, če jim takoj ne slede uspešna dejanja, da jih sprejema le s prikrito nevoljo, ker vidi pri tem le tolste obraze oderuhov, ki se pač široko in prav zadovoljno smehljajo..."

Tako piše nemški list „Türmer" seveda večinoma z ozirom na nemške razmere. Vendar pa veljajo te besede istotako za nas. Kajti i pri nas — morda še v povečani meri — je oderuštvo največji, najbrezobzirnejši ter tudi najpodlejši nasprotnik.

Razno.

Iz Ptuja se poroča: Svinjski in govejisejmi so do nadaljne odredbe vstavljeni.

Divji merjasec, dolg več kot 2 metra in težak okoli 220 kil, bil je v Šalovcih pri Ormožu vstreljen. Merjasec prihajal je v kratkem času že več let sem v pokrajino med Ormožom in Središčem, bržkone iz Ogrskega. Ne pravil je seveda vedno veliko škodo. Letos je le v dveh občinah nad 2000 kron škode napravil. Politična oblast je priredila pred kratkim lov, da bi se tega nevarnega škodljivca dobilo. Zdaj se je posrečilo nadlovcu graščine ormoške g. Wessenjak, da je z izborno strelom žival usmrtil. Mrtvega merjasca so razstavili potem v Ormožu in pozneje v Ptuju proti vstopnini. V Ptuju je bil določen čisti dobiček te priredbe za vdove in sirote padlih junakih 3. kôra.

Tretjič odlikovan je bil s cesarsko pohvalo (signum laudis) g. oberlajtnant pijonirjev in ženir Jos. Ornig, sin ptujskega župana in okrajnega načelnika. Nahaja se že od začetka vojne na raznih bojiščih in se je zlasti v Galiciji, Bukovini ter v Karpatih s svojimi pijonirji obnesel. Čestitamo mlademu junaku prav prisrčno! Drugi sin g. župana Paul Ornig bil je tudi že na bojišču, kjer je bil ranjen ter je zbolel; a sedaj stoji v vojni službi.

Laška granata v Dravi. Pred nekaj dnevi našel je neki ljudskošolski učenec pri t. zv. „Husarensprungu" pri Mariboru v Dravi nabasano italijansko granato, kateri pa je vžigalnik manjkal. Deček je prinesel granato v šolo in jo oddal g. nadučitelju Hofbauerju, ki jo je poslal pristojni vojaški oblasti. Nekoliko znano je, kako je prišla italijanska granata na to mesto. Morda jo je kdo v Maribor prinesel in v Dravo vrgel. Morda pa je prišla v Dravo iz ozemlja, ki leži pod učinkom italijanskih kanonov ter je polagoma s peskom prišla do Maribora, kjer jo je voda vrgla ob obrežja.

Zahvala 26. dež. bramb. regimenta. Kakor znano, sta mesti Celje in Maribor svojemu mačemu dež. bramb. regimentu št. 26 v priliki cesarjevega rojstnega dneva darovali srebrne signalne rogove. Celjski županov namestnik dobil je nato od regimenta zahvalno pismo, v katerem se čita m. dr.: „26. vojaki bodejo to častno darilo teh dveh mest, s katerima je regiment od nekdaj najtesneje vezan, vedno v visoki časti držali in kakor doslej tako i zanaprej — brez ozira na število sovražnikov — opravičili v vsakem oziru se dvigajoče zaupanje svoje ljubljene domovine. Prava srčna potreba mi je, na tem mestu sporočiti, da sem pošteno nato ponosen, da smem voditi ta krasni regiment, ki si je v tej ogromni vojni s celo vrsto čudežno-lepih uspehov orožja svojega dobro ime pošteno zaslužil in utrdil. Kot tolmač čustev 26. vojakov pošiljam slavnemu, vedno zopet omlajšajočemu se mestu Celje navdušene pozdrave in beležim z izrazom najodličnejšega spoštovanja in zvestе udanosti Rudolf Passy, poveljnik regimenta".

Pravična kazen. Na javnih tablah se je od mestnega magistrata v Bozenu sledeči razglas nabil: Rosa Wiesinger, rojena

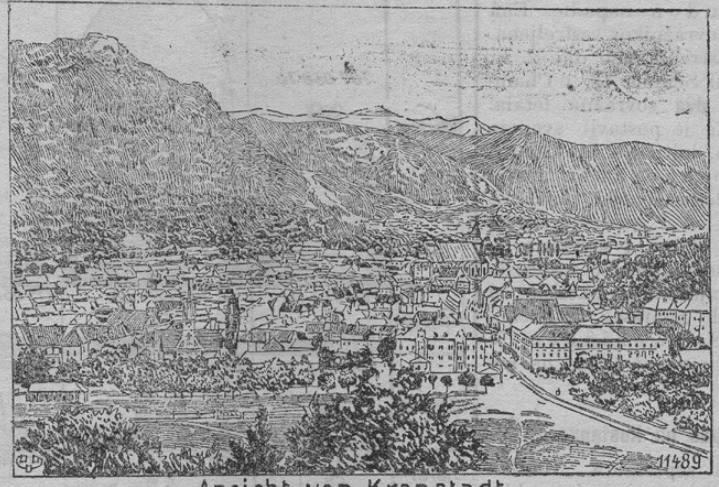

Ansicht von Kronstadt.

Kronstadt.

Prinašamo sliko siebenbürškega mesta Kronstadt, ki je najvažnejše mesto ob ogrsko-rumunski meji in glavni kraj takozvanega „Burzenlanda". Iz vojaških ozirov so to mesto ob izbruhu rumunske vojne izpraznili in je bilo od italijalskih Rumunov zasedeno. Ali Rumuni bodejo kmalu zopet iskali pot iz tega mesta!

S krepkim podpiranjem Rdečega križa Vojno-oskrbovalnega zavoda izkažeš domovini dragoceno usluge